

1907, da de nye Lønningslove blev vedtaget, at man medregnede i Anciennet den Tid, den paagældende havde gjort uafbrudt Tjeneste i Ministeriet, før han fik fast Ansættelse, og Ministeriet erholdt paa samtlige de paagældende Finanslove og Tillægsbevillingslove den fornødne Hjælp dertil. Denne Praksis har altsaa været fuldstændig fast lige siden 1907 og er blevet anvendt paa 12 Assistenters lige til i Aar, saaledes som det findes oplyst i en Skrivelse fra Ministeriet af 4. Januar 1913 i Bilag til Liste over Ændringsforslag til tredje Behandling af Finanslovsforslaget for 1913—14, Tillæg B, Sp. 885—86. Der vil derfor fremkomme den Anomali, at de 4 Assistenters, som er blevet ansat i 1912, er de eneste, som ikke faar Lønningstillæg fra deres Ansættelse, medens alle de Assistenters, der er ansatte fra 1. Juli 1907 til 1. Marts 1912, faar det og ligeledes de, som ansættes senere. De Beløb, det drejer sig om, er jo ikke store, det er 33 Kr. 34 Øre og 749 Kr. 99 Øre, men det kan jo være haardt nok for de Herrer, det gaar ud over. Jeg maa derfor forbeholde mig til næste Aar at forhandle nærmere med Udvalget om dette Spørgsmaal.

Ministeren for Handel og Søfart (Munus): Som det vil erindres, blev der ved Lov om Straf for Brug af urigtige Varemærker m. m. vedtaget den Bestemmelse, at Paataleretten i et vist Omfang blev givet til Organisationerne for Næringslivet. Denne Bestemmelse vakte megen Tilfredshed indenfor Organisationerne, men samtidig nærede man dels i Ministeriet, dels ogsaa indenfor Organisationerne Ængstelse for, at det skulde foraarsage et for stort Arbejde for Retterne, og at det tillige maaske vilde forvolde, at man paa forskellige Steder kunde føre forskellige Sager, som i Virkeligheden drejede sig om det samme Emne. For at modarbejde dette anmodede Handelsministeriet de 6 Hovedorganisationer om at sende delegerede, og det blev da bestemt ved en Raadslagning i Ministeriet, at man skulde nedsætte et lille Udvalg af delegerede fra Fællesforeningen for Industri og Haandværk, de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, de samvirkende Detailhandlerforeninger i Danmark samt Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg. Dette Udvalg har i den korte Tid, i hvilket det har arbejdet, indleveret 84 Sager; i 26 Tilfælde har Udvalget tilraadet Sagens Indbringelse for Domstolene, i 36

Tilfælde derimod fraraadet en saadan Indbringelse. Forhandlingerne er foregaaede dels i Møder, aldeles overvejende Aftenmøder, der er afholdte i Ministeriet, og dels ved skriftlig Votering paa Grundlag af Referat af Sekretæren. Jeg har ikke villet undlade at udtale mig lidt om denne Sag, idet denne Ordning som sagt har vakt megen Tilfredshed indenfor Organisationerne. Jeg maa derfor beklage, at Fler-tallet i Udvalget ikke har ment at kunne tiltræde den.

K. M. Klausen: Jeg vil udtale en Tak til den højtærede Forsvarsminister, fordi han er gaaet ind paa Tanken om, at de Beløb, som indkommer ved Salg, men som atter gives ud, fremtidig opføres dels som Indtægt dels som Udgift. Den højtærede Minister mente imidlertid, at det kun kunde gøres, naar det gjaldt større Beløb; det forekommer mig dog, at man regnskabsmæssig set maa kræve, at det gøres for alle Beløbs Vedkommende, og jeg kan her henvise til den Praksis, som følges af andre Etater, f. Eks. Postvæsenet. Der opføres ganske smaa Beløb, f. Eks. under en Konto som Tilfældige Indtægter, og jeg tror, det vilde være rigtigt, om Forsvarsministeriet kom ind paa den samme Praksis.

Rode: Den højtærede Finansminister gav en nøjagtig Fremstilling af, hvorledes og efter hvilke Principper Indtægterne optages paa Tillægsbevillingsloven, men det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke begrundede, at en Ændring deri var unødvendig. Den højtærede Finansminister erklærede jo dog, at han havde til Hensigt fremtidig at opføre alle de større Indtægter af Statens Virksomheder, over hvilke man ved Tillægsbevillingslovens Givelse havde et Skøn, paa denne, men han kunde ikke indse, at det var rigtigt ogsaa at optage andre Indtægter, over hvilke man havde et Skøn, der nærmede sig til Viden. Det forekommer mig imidlertid, at Tillægsbevillingslovens Hensigt bedre vil ske Fyldest, hvis man sætter ind paa den alle de Indtægter, om hvilke man virkelig ved Besked; det er ikke blot samtlige Forbrugsafgifter, over hvilke man regnskabsmæssig har en foreløbig Opgørelse, straks naar Finansaaret slutter, men ogsaa med Hensyn til, hvad forskellige af de direkte Skatter indbringer, har man paa det Tidspunkt, hvor Tillægsbevillingslovsforslaget forlader dette Ting, en skønsmæssig Oversigt. Det ved